

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/83/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010015
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120010015.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného W. O., o podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 19.02.2020 sp. zn. 9PP/1/2020 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.05.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného W. O., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 odsek 1 písm. b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného W. O. o podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 21.06.2013 sp. zn. 2T/26/2013 v trvaní 6 rokov.

Svoje rozhodnutie odôvodnil okresný súd právne ustanovením § 66 Trestného zákona a vecne zistením, že síce odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienéne prepustenie vykonaním potrebnej výmery uloženého trestu a súčasne počas doterajšieho výkonu trestu preukázal polepšenie, avšak nebola splnená ďalšia zákonná podmienka spočívajúca v tom, že možno u odsúdeného očakávať, že po prepustení na slobodu bude viesť riadny život. V tejto súvislosti poukázal na trestnú minulosť odsúdeného a na to, že ani predchádzajúce nepodmienéne tresty odňatia slobody, ktoré vykonal, nedosiahli svoj účel, nakoľko sa opakovane dopustil trestnej činnosti, na páchaní ktorej mala vplyv aj jeho závislosť na omamných a psychotropných látkach.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú následne písomne odôvodnil v rozsahu na č.l. 73-78 spisu. V rozsiahlych dôvodoch sťažnosti odsúdený namietal, že vo výrokovej časti odsúdenia absentuje spomenutie trestu, ktorý vykonáva spoločne so súčasným trestom, je toho názoru, že samosudca okresného súdu rozhodol formalisticky, nebral do úvahy, že každý návrh je jedinečný a každý odsúdený je iný ani to, že doterajšia dĺžka výkonu trestu mala na neho dostatočný prevýchovný účel. Namietal, že nebola dostatočne vyhodnotená jeho osoba, súd I. stupňa neprihliadol na to, že sa dostal do zoznamu čakateľov na zmenu diferenciačnej skupiny z terajšej B do skupiny A, bol znovu disciplinárne odmenený a od 28.02.2020 bol na základe poverenia pedagóga poverený výkonom funkcie služba z radov odsúdených. S poukazom na doterajšiu dĺžku výkonu trestu a na svoj vek uviedol, že chce viesť riadny život, založiť si rodinu a poskytovať starostlivosť svojim krstným rodičom, ktorí sú na jeho starostlivosť odkázaní. Pokiaľ bol v minulosti 2-krát podmienéne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné zohľadniť, že v skúšobnej dobe sa osvedčil. Z uvedených dôvodov navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu I. stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol resp., aby ho krajský súd podmienéne prepustil z výkonu trestu na slobodu, určil mu primeranú skúšobnú dobu a prípadne dohľad.

Okresný prokurátor sa vzdal sťažnosti.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti, na to oprávnenou osobou, podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal výrok napadnutého uznesenia proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený aktuálne od 02.11.2018 vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov, ktorý mu bol uložený za trestný čin krádeže podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 21.06.2013 sp. zn. 2T/26/2013 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.10.2013 sp. zn. 3To/101/2013.

Odsúdený je vo väzbe resp. výkone trestu odňatia slobody nepretržite od 22.08.2012, keď postupne vykonal tresty odňatia slobody, ktoré mu boli uložené vo veciach Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0Tp/162/2012, Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 5Nt/36/2014 a sp. zn. 2T/103/2011.

Zákonnú podmienku na podmiennečné prepustenie podľa § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona splnil odsúdený vykonaním dvoch tretín uloženého trestu vo veci Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/26/2013 dňa 01.01.2020, čo správne zistil aj súd I. stupňa.

Súd I. stupňa správne vyhodnotil hodnotenie odsúdeného riaditeľom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 21.01.2020, z ktorého možno vyvodiť, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie. Je však potrebné poukázať na tú časť hodnotenia odsúdeného, z ktorej vyplýva, že jeho resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá vzhľadom na opakovanú trestnú činnosť, nepriaznivé sociálne prostredie, v ktorom žije a zlé finančnú situáciu.

Aj krajský súd, zhodne ako súd I. stupňa, prihliadol na trestnú minulosť odsúdeného, na to, že doposiaľ sa dostal do rozporu so zákonom 17-krát, je špeciálnym recidivistom predovšetkým vo vzťahu k majetkovej a drogovej trestnej činnosti, pričom pri hodnotení osoby odsúdeného a jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti je potrebné prihliadať aj na tie odsúdenia, ktoré má zahladené.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné, aby súčasne spĺňal tri podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona, ktoré spočívajú vo vykonaní zákonom určenej výmery trestu, preukázaním polepšenia vo výkone trestu odňatia slobody a nevyhnutne aj v tom, že možno očakávať, že odsúdený bude viesť v budúcnosti riadny život.

Krajský súd sa stotožňuje s názorom súdu I. stupňa, že osoba odsúdeného a jeho trestná minulosť ako aj menej priaznivá resocializačná prognóza vyplývajúca z jeho hodnotenia, neumožňujú prijať záver o tom, že možno dôvodne očakávať, že odsúdený bude viesť v budúcnosti riadny život a vyvaruje sa páchaniu ďalšej trestnej činnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

K sťažnostnému argumentu odsúdeného, ktorým poukazoval na odkázanosť svojich krstných rodičov Ing. K. G. a jej manžela na jeho starostlivosť, krajský súd uvádza, že sa nejedná o skutočnosť, ktorú by bolo možné zohľadniť pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení najmä z toho dôvodu, že neboli splnené všetky zákonné podmienky podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.